Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara imitanda primò in exacta divinæ legis observatione, n. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-46853

Visual Library

omnium enim virtutum exempla in ea relucent: id quod pulchrè ex Ambroſio libro 2. de Virgin. & ex alijs ſupra cap. 21. indicauimus. quare cœleſtem, quam in terris duxit vitam, eiuſque virtutes attente contemplemur, & imitari ſtudeamus, in odoremq́ue vnguentorum eius, hoc eſt, virtutum eius boni odoris exemplo fragrantium per imitationem curramus: Id enim ex Cant. 1. Deiparæ accommodat Eccleſia, & Damaſcenus orat. 1. de dorm. *Quam pulchra*, inquit, *facta es, quam ſuauis, Tu flos campi, vt lilium in medio ſpinarum: propterea adoleſcentulæ dilexerunt te, in odorem vnguenti tui curremus*. Ita Damaſcenus.

Ambroſ. *Damaſc.*

3 Quòd ſi roges quanam in re illam imitabimur? Sanè noſter Franciſcus Arias non minùs piè quàm doctè, in libro, quem de profectu ſpirituali inſcripſit, tractatum peculiarem de virtutibus, quas in Virgine imitari debemus, luculenter conſcripſit, ad quem lectorem remittimus, hic tamen breuiter hac de re indicabo aliquid, ſi prius Damaſcenum orat. 2. de dorm. audiamus, vbi ea, quæ Virgo amat, quæq́ue auerſatur, recenſet; ex quibus, quæ in ea imitanda ſunt, ſaltem generatim perſpicere. Damaſceni verba hæc ſunt: *Curremus vt mentem, memoriamq́; noſtram Genitricis Dei promptuarium efficiamus. quo autem modo id aſſequemur? & Virgo ipſa eſt, & Virginum amans. Pura eſt, & purorum amans, quocirca ſi & corporis, & animi caſtitatem colamus Ipſius gratiam adipiſcemur: ſiquidem lutum omne fugit, ac cœnoſas affectiones auerſatur. Ingluuiem execratur, fœdiſſima fornicationis vitijs infeſta eſt: huius impuras, & ſceleſtes cogitationes non ſecùs, ac viperarum fœtus fugit: ſermones fœdos, ac ſcurriles propellit: cantiúque ac meretricia vnguenta ſubmouet: Iræ tumorem odio habet: inhumanitatem, & inuidiam, ac ſimultates non admittit: Inanem gloriam vanis laboribus ſe frangentem reijcit: ſuperbiæ faſtus animo hoſtili reſiſtit, Iniuriarum memoriam tanquam ſalutis hoſtem odio inſectatur, vitium denique omne tanquam lethale venenum execrationi habet; horum autem contrarijs delectatur; contraria enim contrariorum medicamenta ſunt. Ieiunio, & parſimonia, Pſalmorúmque cantibus gaudet: cum puritate & virginitate, ac pudicitia pulchrè illi conuenit; ſempiternámque cum illis pacem colit, eaſque humanè, & comiter exoſculatur; pacem, animique lenitatem complectitur, charitatem, & miſericordiam, atque humilitatem tanquam alumnas ſuas, vlnis fouet. Atque, vt rem breuiter perſtringam quolibet vitio offenditur, ac diſcruciatur; qualibet autem virtute, vt peculiari ſua nota, lætatur, & exultat. Quamobrem ſi vitia prompto, atque alacri animo vitemus; virtutes autem omni ſtudio, atque amore complectemur, eáſque ſocias adhibeamus frequens ipſa ad famulos ſuos veniet, ac ſecum bonorum omnium agmen trahet, Chriſtúmque filium ſuum, omniúmque Regem, ac Dominum in cordibus noſtris habitantem aſſumet.* hactenus Damaſcenus.

Franciſc⁹ Arias. *Damaſc.* *Quæ auerſatur B. Virgo in ſuis deuotis.* *Quæ in ſuis deuotis B. Virgo requirit.*

Verùm ad nonnulla ſingularia deſcendamus, in quibus Virginem Deiparam nobis imitandam proponere poſſumus; ea verò quinque eſſe poſſunt 1. exacta diuinæ legis obſeruatio 2. eius demiſſa humilitas 3. illibata Virginitas 4. eximius in Chriſtum amor 5. denique religioſæ vitæ exemplum, cuius veſtigia nobis exhibuit præclariſſima.

Imitanda B. Virgo

DEIPARA IMITANDA
primò in exactione legis obſeruatione.

4 PRIMVM igitur ſit integra, & accurata diuinæ legis obſeruatio, qua ab omni præſertim peccato mortali, diuina iuuante gratia, quæ nunquam ex Dei parte deeſt diligentiſſimè caueamus. Huius diuinæ legis ſeruandæ Virgo ſanctiſſima fuit ſtudioſiſſima: quod facilè oſtendi poteſt ex reuelationibus, & ex ijs, quæ in ſacra Euangeliorum hiſtoria habemus. Sanctus Bonauentura in Meditationibus vitæ Chriſti cap. 3. quandam Deiparæ reuelationem S. Eliſabethæ, vt ipſe exiſtimat factam affert, in qua Deipara teſtata eſt, ſe in noctis medio ſemper ante templi altare, ea qua poterat voluntate, & affectu inter alia petijſſe à Deo gratiam; qua Deum toto corde diligeret, & proximum, atque ea omnia, quæ Deus odit, odio habere gratiam quoque obediendi mandatis, & ordinationib⁹ Pontificis templi. hæc ibi. & in libro 1. Reuelationum ſanctæ Brigittæ cap. 10. *Ego* (inquit Deipara) *à principio cùm audirem, & intelligerem Deum eſſe, ſemper ſollicita, & timorata fui de ſalute, & obſeruantia mea, & intimè dilexi Deum, & omni hora timui, & cogitaui, ne eum verbo vel facto offenderem.* hæc in Reuelatione ſanctæ Brigittæ.

Primo in diuina lege ſeruanda. *Bonauen.* *S. Brigitta*

Et ſanè quo ſtudio Dei legem ſeruarit, ex eo facilè intelligi poteſt: nam ea etiam legis onera, ad quæ minimè tenebatur, vt nobis humilitatis, & obedientiæ conſummatiſſimæ exemplum præberet, cumulatiſſimè impleuit. quod ſanctus Thomas 3. part. q. 37. art. 4. animaduertit: nam die à ſuo ſacratiſſimo partu quadrageſimo legi Purificationis Leuit. 12. cui nequaquam erat obnoxia, ſe ſponte ſubiecit. Qua in re profundiſſimam humilitatem, quemadmodum plenius cap. 21 dixi prælectulit: cùm enim ex Chriſti conceptu, atque partu virgineo, vel Angelicam puritatem longè excederet; inſtar tamen reliquarum mulierum puerperarum, quæ ob immunditiam conceptus, & partus præſcriptis diebus à templo arcebantur, par turturum, aut duos pullos Columbarum, & in holocauſtum, & pro peccato offerre iubebantur; hæc omnia exactè ipſa ſeruauit, & facto ipſo quaſi legali illa Purificatione, & ſacrificio quodammodo ſe egere oſtendit, Chriſtum imitata, qui in Circumciſione, vt eleganter ait Bernardus ſermone primo de Circumciſione, ſine vllo vulneris veſtigio alligaturam non refugit vulneris, Circumciſionem nimirum, peccati remedium verecundum pariter, & auſterum. Obedientiam verò legis abſolutiſſimam exhibuit, cùm eam etiam legem, à qua erat libera, ſeruare voluit; vt pia opera, quæ dicuntur ſupererogationis, nobis commendaret. Neque verò lege Purificationis fuiſſe comprehenſam, (ſi excipias Abulenſem in capite 12. Leuit. quæſt. 3) docent omnes; in primis Origenes in Leuit. 12. Chriſoſtomus oratione de occurſu Domini. Bernardus ſermone 3. de Purificatione. ſanctus Thomas loco citato, Teophilactus, Euthymius, Beda, Liranus, Ianſenius in capite 2. Luc. Tum quia lex illa ad eas tantum mulieres pertinebat, quæ ſuſcepto ſemine conceperant, quemadmodum habet editio vulgata, & Septuaginta Interpretes. At Deipara de Spiritu ſancto virginitate illibata permanente concepit. Tum etiam quia ſine puerperij ſordibus. hoc eſt, abſque fluxu ſanguinis, & abſque ſecundinis, ad quas immunditias remouendas Purificationis ritus erat inſtitutus, filium ediderat. Et quamuis Abulenſis in Leuit. 12. quæſtione 12. propter naturam partus in Beata Virgine ſanguis, & ſecundinarum effuſionem admittat: partum tamen illum huiuſmodi ſordibus ex diuina voluntate caruiſſe, cùm hoc Chriſti, eiuſque Genitricis dignitati magis congruat, multorum Patrum teſtimoniis, & Canon. Trul. 79 egregiè probat Suarez tomo 2. in 3. part. diſputationum 13. ſect. 2. & diſputat. 16. ſect. 2. & Barrada libro 8. c. 15. & libro 10. cap. 2. Et ſanè hunc virgineum Deiparæ partum, ab omni non ſolùm dolore in quo aliæ filios pariunt, ſed etiam immunditia alienum cecinit Iſaias capite 35 cùm Deiparam nomine Solitudinis, & Deſerti quaſi nullo ſemine fœcundatam vocat, eamque non tantùm cum Exultatione, id eſt abſque dolore: verùm etiam quaſi lilium, quod eximio ſuo candore puritatis eſt Symbolum, germinaturam prædixit: *Lætabitur*, inquit, *Deſerta, & Inuia, & exultabit Solitudo, & florebit quaſi lilium, germinans germinabit, & exultabit lætabunda, & laudans.* & Bernardus loco citato pulchrè ait ex perſona Virginis: *Cur non ingrediar templum? quæ peperi Dominum Templi? nihil in hoc conceptu, nihil in partu impurum fuit, nihil illicitum, nihil purgandum, nimirum cùm proles iſta fons puritatis ſit, & purgationem venerit facere delictorum. Quid in me legalis purificet obſeruatio, quæ puriſſima facta ſum ipſo partu immaculata? Verè ò beatiſſima Virgo, verè non habes cauſam, nec tibi opus eſt Purificatione.* hæc Bernardus.

S. Thom. — Leuit. 12 — B. Virgo nō tenebatur lege Purificationis. — Luc. — Bernard. — Abulenſis. — Origenes. Chroſoſt. Bernar. S. Thomas. Theophil. Euthym. Beda. Lyranus. Ianſenius. Edit. vulg. 70. Interp. — Abulenſis. Part. Virginis fuit ſine ſordibus ſangui- — nis, & ſecundinarum. Can. Trul. — Iſa. 35. — Bernard.

5 Ad hæc Deipara Lucæ 2. per ſingulos annos à Nazareth cum filio in Ieruſalem ſolemni Paſchatis die ſe conferre ſolebat: & quidem non ſine labore. cùm ex Brocardo in deſcriptione Terræ ſanctæ Ieruſalem vigintiſeptem leucis diſtet à Nazareth. Atqui huic præcepto non mulieres, ſed viri tantùm ſubiacebant: ſic enim docemur Exod. 23. & Deuteronom. 16. *Tribus vicibus per annum apparebit omne maſculinum tuum in conſpectu Domini.* Sed quid de legis diuinæ obſeruatione dicimus? cùm Cæſaris Auguſti edictum in vniuerſi orbis deſcriptione prægnans illa quidem, quamuis abſque vllo grauamine ſibi minimè negligendum exiſtimaret, quin potius non ſine longi itineris labore 29. ſcilicet, leucarum ex Brocardo aſcendit cum Ioſepho ſponſo à Nazaret, in Bethlehem, vt iuxta Auguſti edictum profiteretur.

Luc. 2. Virgo non tenebatur ex lege ſingulis annis Ieruſalem petere. Brocard. Exod. 23. Deut. 16. Luc. 2.

Hinc eſt, quod Virgo beatiſſima licet apud filium pro nobis intercedendi partes ſtrenuè obeat; ad diuinæ tamen legis accuratam cuſtodiam, atque adeò, vt ab omni

præſertim lethali labe caueamus, ſuo Exemplo magnopere nos prouocat: quin etiam ad hoc ipſum monitis, ne ſuarum precum fructus culpa noſtra impediatur vehementer hortatur: Cujus ſpecimen in Nuptijs Canæ Galileæ videre licet, in quibus deficiente vino, illud à filio procuravit, miniſtros tamen, ne qua ratione eorum inobedientia perficiendo diuinitus miraculo impedimento eſſet, ſedulò admonuit illis verbis: *Quodcumque dixerit vobis, facite.* quod ipſum è Cœlo nobis, pro quibus orat, inclamare non deſiſtit, quo, ſcilicet, diuinæ gratiæ, quam nobis impetrat, non deſimus id quod monebat Apoſtolus Hebræorum 12. Sic enim diuinam legem pro noſtra virili parte exequi ſtudentes, ea, quæ pro nobis ipſa petit efficacius aſſequemur. Quocirca qui Virginis devotionem in votis habent, ſummo ſtudio enitantur ab omni peccato præſertim mortali ſe abſtinere illudque diligenter cauere: & præter Exempla Virginis ſedulò imitanda, ejuſdemque monita, quibus ad hoc nos hortatur, plurimum ſubjectis rationibus ad id permovebimur. Primò, quia ejus matris, cujus filium hoſtiliter aliquis odio perſequitur, immò & vulnerauit, & quantum eſt ex ſe adhuc vulnerare non ceſſat, verè amicus dici non poteſt. At de peccatoribus illud pronunciat Apoſtolus Hebræorum 6. *Rurſum crucifigentes ſibimet ipſis filium Dei, & oſtentui habentes.*

Ioan. 2.
Hebr. 12.
Cur Virgo ſanctiſſima in ſuis devotis peccata deteſtetur.
Hebr. 6.

Ergò qui Deiparæ ſtudium, ac deuotionem profitetur, peccata diligenter caueat. Secundò, quia Virgo Dei honorem vehementer appetit, ac propterea peccatum omne, quod Deo eſt contrarium, ad quod delendum Chriſtus mortuus eſt, auerſatur. Tertiò, ipſa contritura prædicitur caput ſerpentis, qui ſuum virus per peccatum infundit: Quocirca ab ipſis quoque venialibus, à quibus Virgo puriſſima tantopere abhorret, pro virili nobis parte cauendum eſt. Quartò, quia proportione quadam ipſa de ijs, qui ſe ejus ſtudioſos profitentur, efficit illud pſalm. 100. *Ambulans in via immaculata hic mihi miniſtrabat.*

Geneſ. 3.
Pſalm. 100

Quòd ſi quiſpiam objecerit, nonnullos magnis ſceleribus obſtrictos Deiparæ deuotionem ſectari, in ejuſque honorem jejunia, aliaque pietatis opera propenſo animo præſtare, quod multis exemplis, quæ capite 20. & 35. attulimus, confirmari poteſt.

Reſpondeo id quidem propter inſignem Virginis benignitatem, qua etiam peccatores non dedignatur, verùm eſſe: Cæterùm ex hoc rectè inferri Deum optimum, qui omnes homines vult ſalvos fieri, hac ratione horum peccatorum miſereri, eoſque per Virgines interceſſionem ad ſalutarem pœnitentiam trahere velle: id quod in ijſdem exemplis cernere licet. At verò ne ſalus noſtræ animæ in diſcrimen adducatur, ſtudeamus quantocyus à peccatis per pœnitentiæ Sacramentum mundari, noſque quales ipſa Virgo optat, exhibere, ut ejus patrocinium, & propenſiſſimam in nos voluntatem re ipſa experiamur.

SECUNDO, DEIPAra *imitanda in humilitate profundiſſima.*

6 SEcundò humilitas Virginis eſt ſectanda, cujus ipſa in univerſa vita, & in Cantico ſuo egregia nobis exempla imitanda reliquit, quamque in ſuis deuotis præcipuè requirit. De hac porrò Virginis humilitate imitanda Bernardus homil. 1. ſuper miſſus eſt: *Imitare, inquit, humilitatem virginis: ſi non potes virginitatem humilis; Laudabilis virtus virginitas, ſed magis neceſſaria humilitas: illa conſulitur, iſta præcipitur: & ſi placuit ex virginitate, tamen ex humilitate concepit: unde conſtat, quia etiam ut placeret virginitas, humilitas proculdubio fecit.* & mox: *Si igitur virginitatem in Maria non potes niſi mirari, ſtude humilitatem imitari, & ſufficit tibi.* Idem ſermone ſignum magnum, agens de Virginis humilitate: *Meritò, inquit, facta eſt omnium Domina, quæ ſe omnium exhibebat Ancillam: obſecro vos filioli æmulamini hanc virtutem, ſi Mariam diligitis, ſi contenditis ei placere, æmulamini modeſtiam ejus.* Ita Bernardus. & Ambroſius libro. in Lucam expendens illud: *Ecce Ancilla Domini:* Vide, inquit, *humilitatem, vide deuotionem: Ancillam ſe dicit Domini, quæ Mater eligitur. Nec repentino exaltata promiſſo eſt.* & Auguſtinus ſermone trigeſimoquinto de Sanctis: *Quid prodeſt hanc interpellare vocibus, niſi etiam humilitatis ejus exempla teneamus.* & Ildephonſus ſermone tertio de Aſſumptione: *Fundata erat, inquit, Dei Genitrix profunda humilitate, & dilatata in charitate, propterea hodie eſt tam ſublimiter exaltata: ſed quia*

Secundò, imitanda humilitas Virginis.
Luc. 1.
Bernard.
Ambroſ.
Luc. 1.
Auguſtin.
Ildefonſus